

**ЖИТТЯ НЕ ВІЧНЕ ...
ТА ВІЧНИЙ ВОГОНЬ ЖИТТЯ,
ЯКИЙ ЗАПАЛЮЮТЬ
У СЕРЦЯХ ЛЮДЕЙ УЧИТЕЛІ.
СОЛОВЙОВ О.П.**

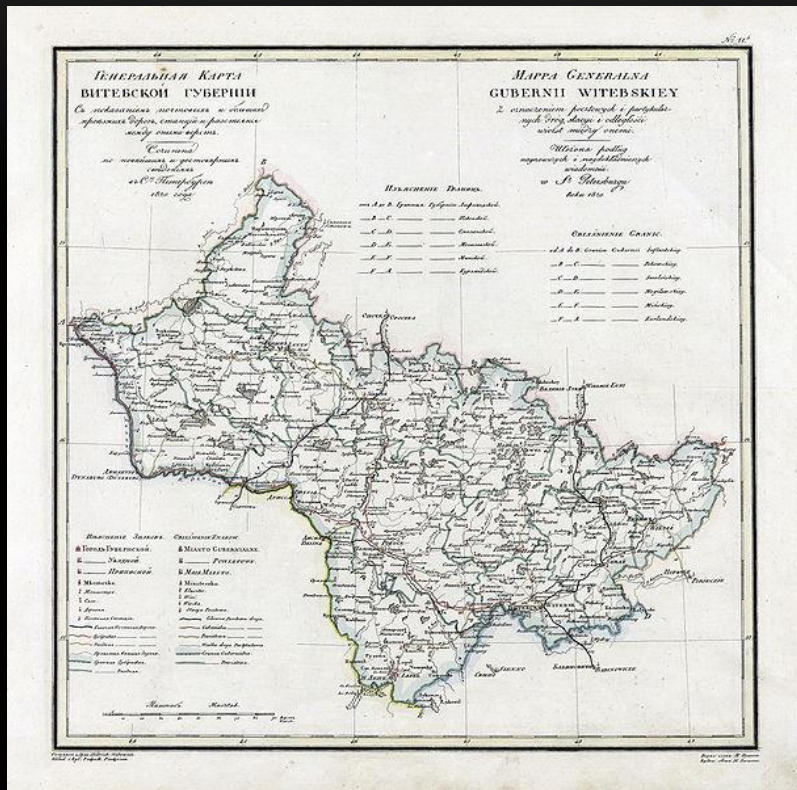

СОЛОВЬОВ ОЛЕКСАНДР ПАВЛОВИЧ

Автор: Верховсь Дмитро

Олександр Павлович Соловійов народився 6.02.19 р. в Білорусії, в селі Висоцькому Полоцького повіту Вітебської губернії, в багатодітній селянській родині. Мав трьох братів та сестер.

Хоча батьки були не писемні люди вони зуміли дати всім чотирьом своїм дітям вищу освіту. Але найрозумнішим, найавторитетнішим в родині був Олександр (так вважає його молодший брат Володимир, який зараз живе у Мінську).

Біографія Олександра Павловича типова для радянських часів, але нетипова, дуже неординарна й яскрава його особистість. Своє життя він пов'язав з педагогікою:

у 1938 році закінчив Полоцьке педучилище, а у 1947 році Вінницький педагогічний інститут.

З 1939 по 1941 рік відбував
строкову службу в
Ленінградському військовому
окрузі, а з червня 1941 року в
діючій армії.

Ленінградський військовий округ
розформований оперативно-
стратегічне територіальне
об'єднання Збройних сил СРСР,
дислокованих на території
Ленінградської та прилеглих до
неї областей.

Був помічником командира взводу,
заступником політрука, заступником
командира батареї. У 1942 році був
поранений. Ладога, Тихвін,
Ленінград, Новгород - такий
бойовий шлях Олександра
Павловича.

Орден Трудового
Червоного Прапора

Орден червоної зірки

МАВ БАГАТО БОЙОВИХ НАГОРОД, СЕРЕД
НИХ І ДУЖЕ ВАГОМА - ОРДЕН ЧЕРВОНОЇ
ЗІРКИ. ПОРЯД З БОЙОВИМ ОРДЕНОМ У 1978
РОЦІ З'ЯВИВСЯ ОРДЕН ТРУДОВОГО
ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА.

медаль Макаренка

Олександр Павлович був нагороджений орденом "Знак Пошани", медаллю Макаренка, йому присвоєно звання "Заслужений вчитель України"

Нагрудний знак до почесного звання "Заслужений вчитель України"

звання "Заслужений вчитель України"

орден "Знак Пошани"

У лютому 1942 р. вступив у КПРС

Після війни, після закінчення педінституту працював військовим керівником.

Також працював учителем історії у
вінницьких школах № 17 та №2,
заступником директора середньої
школи №4, а з 1952 по 1986 рік -
директором рідної 17-ї.

Його творча самовіддана праця втілилась в конкретні справи. Його досвід широко використаний багатьма школами міста, області, України.

Олександр Павлович пішов з життя 29 жовтня 1998 р. Але залишилися його нащадки - двоє дітей, 7 онуків. Донька Людмила за професією лікар, доктор медичних наук, професор. Син Володимир - інженер, державний службовець. Не менш важливим є його дітище - школа № 17, у витоків якої він стояв протягом 34 років.

На цій фотокартці: Соловйов Олександр Павлович посередині, Сапіга Віталій Сергійович зліва. Директори фізико-математичної гімназії №17.